

عنوان مقاله:

معماری سبز با مصالح قابل بازیافت

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

امیرحسین رضایی ازندریانی - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه سما همدان

خلاصه مقاله:

بدون شک امروزه یکی از دغدغه های بزرگ جوامع بشری مواجه با محیط زیست و بررسی و به کار گیری راه های حفظ آن به عنوان پیش نیاز زندگی انسان و سایر موجودات زنده می باشد. در این راه نحوه مدیریت پسماند های مختلف از اهمیت بالایی برخوردار می باشد. در پیروی از معماری پایدار و اهداف آن، بازیافت نخاله و مصالح ساختمانی به امری محم تبدیل شده است و با به کار گیری تکنولوژی های جدید میتوان تا مقدار زیادی به این هدف نزدیک شد. اگر چه ضایعات ساختمانی جزو کم خطرترین انواع پسماند یعنی پسماندهای عادی طبقه بندی می شوند، ولی از اوایل دهه 90 بر اساس مطالعاتی که صورت گرفته، مشخص شده است که مواد زاید خطرناک مانند چسب، رنگ و رزین ها، هر چند ناچیز، همراه نخال ها ممکن است خطراتی را برای محیط زیست و انسان ایجاد نماید. در این مقاله تلاش شده تا با معرفی محصولات سبز و قابل بازیافت و با به کار گیری تکنولوژی های جدید راه کارهای مناسبی را برای کاهش آسیب به زمین و عدم تخریب زیستگاه ها معرفی گردد و با بررسی نمونه های موردی از مصالح سبز و قابل بازیافت مانند کامپوزیت ها - مصالح هوشمند - مصالح زیستنی و بررسی راه کارهای بازیافت مصالح در استفاده مجدد از نخاله های ساختمانی و کاهش استفاده از معادن در جهت پیشرفت به سوی معماری سبز و پایداری کمک کند

کلمات کلیدی:

بتن سبز، مصالح سبز، بازیافت مصالح، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/854421>

